

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **NY legal s.r.o.**, IČO: 04761944
sídlem Vojtěšská 211/6, Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 5. 2. 2026, č. j. KUZZL 7191/2026

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doručenou Krajskému soudu v Brně dne 7. 4. 2026 se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým žalovaný vyřídil její podnět ze dne 9. 1. 2026 označený jako „*Podnět – PLYNOVÁ KOTELNA Základní školy v Kostelci u Holešova*“. Žalobkyně se jím mj. domáhala, aby žalovaný 1. *provedl výkon dozorové pravomoci nad postupem Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“)*, 2. *prověřil zákonnost dlouhodobého užívání stavby plynové kotelny bez kolaudačního rozhodnutí Základní školy v Kostelci u Holešova* a 3. *přijal odpovídající opatření k nápravě zjištěného nezákonného stavu*.
2. Žalovaný napadeným usnesením rozhodl, že v daném případě nelze uplatňovat opatření proti nečinnosti stavebního úřadu podle § 80 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobkyně s napadeným usnesením nesouhlasí a tvrdí, že plynová kotelna je provozována bez kolaudačního rozhodnutí. Vymezuje se primárně proti závěru žalovaného o tom, že kolaudační rozhodnutí „*pravděpodobně existovalo*“. Žalovaný podle jejího názoru nahradil absenci důkazů o existenci kolaudačního rozhodnutí pouhou úvahou o jeho pravděpodobné existenci.
3. Krajský soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, za kterých může ve věci jednat a mezi které se řadí i otázka přípustnosti podaného žalobního návrhu.
4. Ve správním soudnictví jsou kontrole zákonnosti podrobena rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž bylo rozhodnuto o právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve smyslu generální klauzule obsažené v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Současně však uvedené ustanovení připouští možnost, aby na základě výjimek výslovně

stanovených zákonem byla některá rozhodnutí z přezkoumání soudem vyloučena. V případě správního soudnictví jde o tzv. kompetenční výluky upravenou v § 70 s. ř. s., na základě níž jsou ze soudního přezkumu vyloučeny mimo jiné úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.]. Žaloba napadající rozhodnutí, které spadá pod kompetenční výluky, je dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná, a soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne.

5. V nyní souzené věci se žalobkyně domáhá zrušení usnesení, kterým žalovaný podle § 80 odst. 6 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevyhověl jejímu podnětu, které podle obsahu posoudil jako žádost o přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu.
6. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 Ans 2/2010-127), opatření proti nečinnosti, resp. usnesení vydané podle § 80 odst. 6 správního řádu, není rozhodnutím ve věci. Nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a nepodléhá tedy přezkumu ve správním soudnictví. Jedná se o rozhodnutí, které je procesním prostředkem nápravy, jímž nadřízený správní orgán zajišťuje naplnění jedné ze základních zásad správního řízení, a to vyřizování věci bez zbytečných průtahů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2012, čj. 9 Ans 16/2012-84).
7. Z uvedených důvodů proto soud žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
8. Soud přitom zvažoval, zda nevyzvat žalobkyni k úpravě žaloby, resp. ke změně žalobního typu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, čj. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS, bod 35, rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, EUROVIA CS, bod 62). Nakonec však k takovému postupu neshledal důvod.
9. V první řadě je z obsahu žaloby zřejmé, že žalobkyně netvrdí a nedomáhá se toho, aby žalovaný vydal jakékoliv rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení ve smyslu § 79 s. ř. s. Nejde tedy o případ, kdy by se měla domáhat ochrany práv nečinnostní žalobou. Tento žalobní typ proto nepřichází v úvahu.
10. Hypoteticky by se žalobkyně mohla také bránit proto zásahu spočívajícímu v nezačínání správního řízení (zahajovaného z moci úřední) nebo jiného postupu, jehož výsledkem by mělo být bližší nespecifikované rozhodnutí ve věci samé. V takovém případě by teoreticky mohla k ochraně svých veřejných hmotných práv využít zásahovou žalobu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. podle závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci ŽAVES (rozsudek ze dne 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS).
11. Z obsahu žaloby totiž plyne, že dle názoru žalobkyně je plynová kotelná provozovaná bez kolaudačního rozhodnutí. Zjevně hodlá dosáhnout toho, aby stavební úřad zahájil správní řízení nebo jiný postup, během něhož by ověřil, zda je kotelná provozovaná řádně či bez kolaudačního povolení, a následně vydal tomu odpovídající rozhodnutí. Žalobkyně přitom neuvedla, jaký konkrétní postup nebo řízení má na mysli. Jelikož však obecně platí, že stavební úřad může rozhodovat pouze na základě zákona a způsobem, který stanoví zákon, pak úvahu přichází pouze dvě možnosti upravené v zákoně č. 283/2021 Sb., stavební zákon ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon).
12. První možností je zahájení řízení o přestupku podle § 301 odst. 1 písm. d) stavebního zákona (*užívání stavby bez kolaudačního rozhodnutí v rozporu s § 230 odst. 1 stavebního zákona*). Jak

ale výslovně uvedl NSS v bodu 84 rozsudku ŽAVES, zásahovou žalobou se nelze domáhat zahájení přestupkového řízení proti jiné osobě, a takovou žalobou by se soud bez dalšího vůbec nemohl zabývat. Pokud by tedy hodlala žalobkyně iniciovat přestupkové řízení, musel by soud žalobu odmítnout jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]

13. Druhou možností by mohlo být vydání zakazujícího opatření podle § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, který stanoví, že *stavební úřad může i bez provedené kontroly zakázat užívání záměru, je-li užíván v rozporu s tímto zákonem nebo jinými právními předpisy*. I v takovém případě by ale žalobkyně musela alespoň plausibilně tvrdit, že *protiprávním užíváním stavby bez kolaudačního rozhodnutí* jsou bezprostředně dotčena nebo ohrožena její vlastní *veřejná hmotná práva*. Soudní řád správní totiž nepřipouští zásahovou žalobu k ochraně práv jiných osob nebo *actio popularis* k ochraně veřejného zájmu (srov. body 82 a 83 rozsudku ŽAVES).
14. Ze žaloby ovšem tvrzení o dotčení veřejných subjektivních práv žalobkyně v příčinné souvislosti s provozem kotelny nevyplyvá. Naopak žalobkyně uvádí, že „*je personálně a majetkově propojena se společností ABVflow s.r.o., která měla v roce 2021 realizovat rekonstrukci předmětné plynové kotelny. V důsledku zjištěných administrativních a právních nedostatků, spočívajících mj. v absenci schválení užívání stavby, došlo k odstoupení od smluvního vztahu a k následnému sporu o vypořádání. Skutečnost, zda je stavba způsobilá k užívání, je v uvedeném sporu klíčová. Napadené usnesení, které fakticky aprobovalo absenci kolaudačního rozhodnutí, tak přímo zasahuje do právního a majetkového postavení žalobkyně. Napadené usnesení legitimizuje právní stav, který je rozhodný pro uplatnění a obranu majetkových nároků žalobkyně, resp. ekonomicky propojeného subjektu, s nímž žalobkyně tvoří hospodářský celek.*“
15. Jinými slovy, žalobkyně odvozuje dotčení svých práv z toho, že údajně nesprávné závěry napadeného usnesení týkající se existence kolaudačního povolení mají vliv na uplatňování jejích majetkových práv v soukromoprávním sporu. Netvrdí, že by byla na svých veřejných subjektivních právech jakkoliv dotčena či zkrácena provozováním a užíváním předmětné plynové kotelny, např. tak, že by byl ohrožen její majetek v blízkosti kotelny apod. Prošetření věci stavebním úřadem má sloužit výlučně k ochraně jejích soukromých zájmů a práv ve sporu s objednatelem rekonstrukce plynové kotelny. Pro takové účely ovšem nejsou instituty veřejného práva upravené ve stavebním zákoně určeny a nelze je využívat jen jako prostředek k dosažení úspěchu v soukromoprávním sporu. Žalobkyně ostatně ani nevysvětlila, jak by se tvrzené nesprávnosti v odůvodnění napadeného usnesení měly dotknout jejích vlastních práv, pokud společností, která měla provést rekonstrukci kotelny, byla odlišná obchodní korporace (ABV flow s.r.o.). Soud proto s ohledem na tvrzení uvedená v žalobě dospěl k závěru, že žalobkyně zjevně není aktivně legitimovaná ani k podání zásahové žaloby, kterou by se domáhala vydání zakazujícího opatření podle § 294 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Zásahovou žalobu opírající se o shora uvedená tvrzení by musel soud odmítnout jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].
16. Za daných okolností tedy soud nepřistoupil k vydání výzvy k úpravě žaloby. Výzva k překvalifikování žalobního typu totiž není nutná tehdy, pokud by ani po její úpravě zjevně nebyly splněny podmínky řízení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 2398/18, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, čj. 8 Afs 183/2019-52).

17. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. dubna 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu